

Recurs introdus la 1 martie 2010 de Solvay SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 17 decembrie 2009 în cauza T-58/01, Solvay/Comisia

(Cauza C-110/10 P)

(2010/C 161/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Solvay SA (reprezentanți: P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis, A. Vallery, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Conexarea prezentei cauze la recursul introdus de recurentă împotriva Hotărârii Tribunalului din 17 decembrie 2009 în cauza T-57/01;
- anularea hotărârii atacate din 17 decembrie 2009;
- în consecință, reexaminarea acțiunii în ceea ce privește aspectele anulate și anularea în tot a Deciziei Comisiei din 13 decembrie 2000;
- anularea amenzii de 2,25 milioane de euro sau, în caz contrar, reducerea substanțială a acesteia cu titlu de reparație a prejudiciului grav suferit de recurentă din cauza duratei excesive a procedurii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate în procedura desfășurată la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, care cuprinde cinci aspecte, recurenta invocă o încălcare a dreptului de judecare a cauzei într-un termen rezonabil. În special, Solvay critică Tribunalul întrucât nu a apreciat global termenul pentru a include atât etapa administrativă, cât și cea jurisdicțională a procedurii (primul aspect), nu a luat în considerare durata procedurii desfășurate la Tribunal (al doilea aspect), a supus sancționarea depășirii termenului rezonabil condiției demonstrării unei atingeri efective a dreptului său la apărare, deși cele două principii sunt independente și distincte (al treilea aspect), s-a pronunțat în sensul că, în speță, o asemenea atingere era inexistentă (al patrulea aspect) și a denaturat situația de fapt din cauză în sensul că Tribunalul a considerat că recurenta ar

fi renunțat la solicitarea, cu titlu subsidiar, de reducere a amenzii ca urmare a depășirii termenului rezonabil (al cincilea aspect), deși recurenta a solicitat expres anularea sau cel puțin reducerea amenzii pentru acest motiv.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, care cuprinde cinci aspecte, recurenta invocă încălcarea de către Tribunal a dreptului la apărare întrucât a impus să se demonstreze că înscrisurile de la dosar, pierdute de Comisie, ar fi putut fi utile în apărarea sa (primul aspect). Astfel, în lipsa oricărei examinări provizorii a dosarului, nu se poate exclude din oficiu că documentele în discuție au putut influența decizia Comisiei (al doilea și al treilea aspect). De asemenea, recurenta critică Tribunalul întrucât, în hotărârea atacată, s-a pronunțat în sensul că recurenta nu demonstrează că înscrisurile dispărute ar fi putut avea utilitate pentru apărarea sa întrucât recurenta nu invocase la Tribunal un motiv prin care să conteste existența acordului, putând proceda astfel chiar în lipsa accesului la dosar, deși recurenta formulase acest motiv în fața Comisiei, nemaiputând fi stabilit conținutul documentelor pierdute (al patrulea aspect). În sfârșit, recurenta critică Tribunalul întrucât a negat orice interes privind înscrisurile pierdute pentru motivul că respinsese deja motivul de drept substanțial formulat de recurentă în ceea ce privește lipsa vreunui efect asupra comerțului dintre statele membre, deși nu cunoaște conținutul înscrisurilor pierdute și că, prin urmare, nu poate exclude că acestea ar fi permis recurenteii să formuleze argumente suplimentare, chiar motive noi în totalitate, atât cu privire la dreptul substanțial, cât și cu privire la cuantumul amenzii sau la legalitatea procedurii (al cincilea aspect).

Prin intermediul celui de al treilea și ultim motiv, recurenta critică încălcarea dreptului său de a fi audiată după anularea de către Tribunal a unei prime decizii prin care i s-a aplicat o amendă și prealabil adoptării de către Comisie a deciziei atacate. Astfel, hotărârea atacată nu răspunde acțiunii sale în anulare și refuză recunoașterea obligației Comisiei de a audia întreprinderea în cauză atunci când, printr-o hotărâre anterioară a Tribunalului, s-a constatat o neregularitate de procedură care a afectat măsurile pregătitoare.

Recurs introdus la 8 martie 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 15 decembrie 2009 în cauza T-156/04, Électricité de France (EDF)/Comisia

(Cauza C-124/10 P)

(2010/C 161/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Gippini Fournier, B. Stromsky și D. Grespan, agenți)